

Sædvane, dog saaledes at Værfstillinger forhøjes til hele Tal.

Endelig sammenlægges alle de Afgifter, som hidtil efter hvilkesomhelst Regler nærmest have været svarede af Kjøbstadens Bygninger til Kommunen; Gjennemsnitsbeløbet udregnes paa den ovenfor angivne Maade og divideres ind i samtlige Bygningers Brandforsikringssum ved Udgangen af Aaret 1861, idet dog den Brandforsikringsværdi, som herved udlommer og for bestandig skal svare til 1 Rdl. Rigs mønt i Afgift, eengang for alle nedsættes til det nærmest mindre Beløb af fulde Hundrede Rigsdaler. Den saaledes udfundne faste kommunale Huusafgift bliver fremtidig at opkræve af samtlige saavel nuværende som tilkommende Kjøbstadbygninger.

Med Hensyn til Beregningen af Gjennemsnitsbeløbene efter det fornævnte Aars Afgifter bemyndiges Indenrigsministeriet til, for hver Kjøbstad især og efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse, at tillade Udelukkelsen af 1 eller i det Høieste 2 Aar, hvori det godtgjøres, at der paa Grund af forbige gaaende ganske særegne Omstændigheder har været paalignet de faste Eiendomme Udgifter af uforholdsmæssig Størrelse. I Helsingør maa Opgjørelsen foretages saaledes, at de Dele af Statens Tilskud til Kommunen i Aarene 1859—61, som ere komne til Afdrag i Afgifterne paa de faste Eiendomme, sammenlægges med de virkelig udredede Beløb.

En Fortegnelse over den Gammelafgift, som efter foranstaaende Regler paalægges de faste Eiendomme i Kjøbstaden som fast Afgift til Kommunen, bliver for hver Eiendom især at indføre som et selvstændigt Afssnit i den i § 2 ommeldte Fordehog.

§ 4.

Ny Paragraf.

For Fremtiden skulle mindst $\frac{1}{6}$ af samtlige de Indtægter, som Kommunen oppebærer ud over de Beløb, der indkomme af de den selv tilhørende Eiendomme og Rettigheder, falde de faste Eiendomme til Last. Saafremt derfor de Afgifter, der af disse, ifølge foranstaaende Paragraf, blive at udrede som fast uforanderlig

Vyrde, ikke skalde udgjøre denne Sjettedeel, vil Restbeløbet aarlig blive at paaligne de faste Eiendomme, saaledes at det lægges deels paa Grunden efter sammes Hartkorn (Grundafgift), deels paa Bygningerne efter deres Brandforsikringsværdi (Huusafgift).

Sidste Passus af Udkastets § 3 — undtagen Slutningsparenthesen.

ad § 4 (ny § 5).

Udkastets Paragraf 4 — undtagen sidste Passus, som udgaaer.

Udkastets §§ 5, 6, 7 og 8 blive nye §§ 6, 7, 8 og 9.

ad § 9 (ny § 10).

3die Passus. Efter Hartkornet i 4de Linie tilføies: „og Gammelafgift“.

4de Passus. Efter Hartkorn i 3die Linie tilføies: „og Gammelafgift“.

ad § 10 (ny § 11).

Udkastets § 10 usforandret, undtagen „§ 9“ i syvende Linie, som rettes til „§ 10“.

Udkastets §§ 11, 12, 13, 14, 15 og 16 udgaae.

Bestages Udkastets § 11, efterat den foreslaaede ny § 3 er forkastet, forandres Slutningspunktum til Komma, og der tilføies: „og saavidt muligt sørges for, at de paa de enkelte Eiendomme hidtil hvilende Afgifter hverken forhøjes eller nedsættes med bethdelige Summer.“

§ 12.

Ny Paragraf.

De Beløb, som ifølge § 4 aarligen maatte blive at paaligne Kjøbstadens faste Eiendomme efter Hartkorn og Brandforsikringsværdi, fordeles ligelig og saaledes, at en Tønde Hartkorn kommer til at svare samme Afgift som 3,000 Rd. Brandforsikringsværdi.

For Deeltagelse i denne Grund- og Huusafgift undtages Kirker, de Staten tilhørende